

רמ"ז ספר שמיני עמ' קס"ג

תמוז ה'תש"ז

ויקרא ט שמיני

ב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן קְהֵן־עֹלֵי עֵדוּל
 כְּגִד־פְּקָדִים לְחַטָּאת וְאֵלֵי לְעֹלָה
 חַמִּישִׁים וְהַקֶּרֶב לַפָּנִי : וְאֵל־פָּנֶי
 וַיִּשְׂרְאֵל חֲדָפֶר לְאֹמֶר קָהֵן שְׂעִיר־
 עֲזִים לְחַטָּאת וְעֵדוּל וְכֹבֵשׁ פָּנֶי
 שְׂגֵרָה חַמִּישִׁים לְעֹלָה :

אפרים

פולשה שמיני

רכינר

#1

(ג) קהן שער עזים לחטאת צאו וראו כמה גדול כח ציבור שלא רצה הקב"ה להלבין פניהם ולומר להם שהיו מביאין עגל לחטאת כמו שצוה לאהרן, אלא לשער עזים כשאר חייבי חטאות ולמה שער עזים, הם העיז פניהם ואמרו אלה אלותי ישראל (שמות ל"ד) ובה שער וכפר עליהם, ואעפ"כ צוה להביא עגל וכבש לשולה, צאו וראו כמה הקב"ה חפץ בתשובתן של רשעים שצוה להביא עגל עם הכבש שהיו קרובי אמוי.

חוספת י"ט
 בעשרה מאמרות פרק אבות

ועשרה על הים. זכום המושיע עמכם הרי"צ קמחים. המקפאים וכו' היו מחיבות קטנות כמון לכניס וכו' [ד"ר פ"י הרמב"ם]. י"ט לוקחן לאלה סבה וקטנים נעשו לכבדים [ד"ר ל' שפינו לעי ולחפאים ישראל כמון הים העני שנעשה הים כמון חול. וכלא חול נמו סמני להם כמקטנו לבד. ואם להאזיל עוליים מפני החמה או מפני הגשמים הרי עלי ספק שמני כבוד לא כרו מהם אף כחבר פלכו כמון הים. אלא לכבודו של ישראל כלכל הוא שנעשו להם אלו שני הכסים]:

ד עשרה נסים נעשו לאבותינו
 במצרים. ועשרה על הים. ועשר מכות
 הביא הקדוש ברוך הוא על המצריים
 במצרים ועשרה על הים.

הגדה של פסח

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו מלשם בית חזקה
 וקזרע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו
 מצרים, הרי אנו וקנינו וקנינו מלשעבדים היינו לפרעה

במצרים:

ספורנו

#3

(ד) וילושיע ה' פיוס תהוא 69 את ישןאל.
 פמיתת תמסמוללים 70 פם לשעבדום
 נשארה הם פני חזרתי, פי עד עת מותם
 הרי ישןאל פעבדים פורתים.